

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB3 : 1847

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB3 : 1847", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 22.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb3-txt-shoot-n32.pdf> (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB3:32

#

NB.

Summa summarum af den Orthodoxie (der dog ikke blot mener sig at være Orthodoxien men ovenikjøbet bliver sig selv vigtig ved at værges Xstd. mod Spekulation, mod Feuerbach, mod Gjendøbere o: s: v:) er dog dette: Xstd. er det Høieste og det Dybeste, det Eneste, som kan kaste den sande Glands over dette Liv (dette er af Vigtighed for Blikkenslagere), uden den er Glæderne dog tomme, og Sorgerne tage Magten fra En; Enhver Dybere han holder sig derfor til Xstd. – Godt, naar saa er, er det intet Under, at Xstd. med Held har kunnet lade sig introducere i de fornemme og dannede Kredse, naar den selv er saa fornem.

Men hvor i al Verden er i hele denne Orthodoxiens Ramse Plads for dette Xstlige, det Afgjørende, det om at Evighedens Alvor venter bag ved, Dommen, at Du skal antage Xstd, at Xstd. slet ikke saaledes forudsætter Trang ligefrem forstaaet hos det naturlige Msk (hverken det dybe ell. det eenfoldige) til Xstend, og derfor mener, at den selv maa befale hvert Msk. at blive Christen, thi ell. blev han det aldrig.

Dersom der var en absolut Monark, som havde en kløgtig Minister, der ved at vise at denne Konge var den viseste og bedste og dybsindigste og klogeste og meest velmenende o: s: v.; fik alle Undersaatter vundne for ham: hvad saa? Var saa Kongen tjent med det, og var saa denne tro Minister ikke, uden maaskee selv at forstaae det, en Forræder. Hvad fordrer det Absolute? Absolut Underkastelse ∴ Underkastelse som kommer fra et »Skal«. Saasnart Overveielser er begyndt om o: s: v.; saa naaes aldrig mere absolut Underkastelse. Saalidet som en Kanon, der er rund, kan skyde en rund Kugle fiirkantet ud: lige saa lidet resulterer absolut Underkastelse, Lydighed af en Overveielse om o: s: v.: Overveielser, den første Begyndelse paa at overveie er Frafaldet, Oprøret.

See, her ligger Missionen i vor Tid. At forkynde Xstd. behøves ikke den er saamænd forkyndt nok, men dette »Du skal« det er det, som Missionairen i Christenheden har at forkynde. Men dette har Præster og Biskopper ikke forstaaet, og om de havde forstaaet det, de turde ikke gjøre det. Og det forstaaer sig, at gaae ud i Verden med den Bevidsthed, ell dog med Haab om og Udsigt til at dette »Du skal« som man forkynder skal gjøre En selv til den Herskende: nu ja det behager et Msk. Men at gaae ud i Verden med den Bevidsthed, at idet Du forkynder dette »Du skal«, saa slaee de Dig maaskee ihjel, og selv om de ikke gjøre det, saa kommer Du dog aldrig til at herske over Andre, da dette »Du skal« angaaer Dig selv: see det

smager ikke Mskene.

Den hele moderne Tid har overalt tabt Forestillingen om, at der er et »Skal« til, i Politik fremfor Alt. Ved Hjælp af Orthodoxien har Xstd. ogsaa tabt sit »Skal«. See her stikker Ulykken. Man behøver ikke at være en Prophet, for at see, at det vil koste adskilligt for at faae dette Forhold ordnet igjen, koste de redelige Missionairer lige saa meget som det engang at indføre Xstd. i et hedensk Land; thi nu gjælder det at indføre den i Xstheden.

Hvad er det Eiendommelige, det Specifike ved »Prædikenen«. Det er 1) først, at den holdes af en Præst. En Præst er hvad han er ved Ordinationen. Her er Förargelsens Mulighed. Paradoxet. Dette er i disse Tider saa aldeles glemt, som havde man aldrig vidst det. Alt er Sladder om Genie og Talent og Studier og Stemme-Veltalenhed og at Præstekjolen klæder godt o: s: v.: 2) For det andet: Myndighed. En Præst skal bruge Myndighed, han skal sige til Mskene: I skulle, det skal han, om de saa sloge ham ihjel, det skal han, om saa alle faldt fra Xstd., medens Alle ville antage den hvis han sagde: jeg udbeder mig et høistæret, dannet Publikums skaansomme Overbærelse for disse evige Sandheder.

#